

(P) *Locul în care
clipa e mai importantă decât eternitatea*

Prin Teatrul din Buzău, artiștii (par că) trec fără să rămână. Vin, joacă și pleacă! Pot fi văzuți numai pe scenă. Nimeni nu-i întâlnește la cârciumă, în magazine ori la piață. Așa se face că, în locul acesta, actorii poartă încă aura mitului. Prin urmare, Teatrul „George Ciprian” consfințește clipa. I se pare mai importantă decât eternitatea. Care, oricum, nu (dă semne că) ne aparține. Istoria lui se confundă oarecum cu cea a instituțiilor de gen bucureștene, pentru că, cel mai adesea, aici, sunt invitate spectacole de succes ale capitalei, ori se fac producții în care apar vedete bucureștene. S-ar putea spune că teatrul buzoian, creat după model occidental – adică angajându-și artiștii pe proiect, nu pe viață –, se află cu un picior în Europa încă de acum zece ani. Îi dorim să rămână așa. Un loc al clipei... de grație!

Sebastian PAPAIANI, Carmen TĂNASE și Nicolae URS în *Podul sinucigașilor* de Paul Ioachim.

